

15de JAARGANG, NR. 277
1 MEI 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Joost Lijbaart, Eric Ineke,
 Jasper Somsen, Wheels,
 Woodlander e.a.

8 JAZZ OP DE PLANKEN

Shirma Rouse & HKU Big Band,
 New Cool Collective e.a.

EN VERDER:

13 Bestsellers en tips Jazzcenter

14 Gouwe Ouwe van Hessel Fluitman

9, 15, 16 Jazz in Beeld (J. Schoubs)

JAZZFLITS 278 KOMT 15 MEI UIT

JAZZNIEUWS

Wouter Kühne krijgt Gouden Slifje

Wouter Kühne, student aan het Conservatorium van Amsterdam, krijgt de Sena Performers Gouden Slifje. Het is voor het eerst dat deze trofee voor de meest veelbelovende jazzdrummer van dit moment wordt uitgereikt. Kühne krijgt zijn onderscheiding op 3 juni tijdens het nieuwe festival Trommel in Aartswoud. De wisseltrofee is gemaakt door drummer Han Bennink en wordt Kühne overhandigd door Wilfried de Jong. Op het festival Trommel treden vijf drummers met hun groep op, onder wie Joost Patoeka, Martijn Vink en Han Bennink. (zie ook het festivaloverzicht op pag. 14)

Nieuw jazzfestival in Den Haag

In Den Haag vindt op 14 oktober de eerste editie van het Mondriaan Jazz Festival #MJAZZ plaats. Plaats van handeling is de Grote Markt, meer in het bijzonder het Paard, Koorenhuis en Humanity House. Onder anderen saxofonist Ravi Coltrane, Nate Smith KINFOLK, Jaimeo Brown Transendence, Mammal Hands en Jamire Williams treden op.

Ethan Iverson verlaat The Bad Plus

Na zeventien jaar verlaat pianist Ethan Iverson The Bad Plus. Hij wordt aan het eind van het jaar vervangen door Orrin Evans. Iverson was sinds het begin bij het trio en werd meer en meer het gezicht van de groep. De pianist vindt het na zeventien jaar welletjes en wil meer ruimte voor eigen initiatieven. De nieuwe bezetting gaat in het najaar de studio in voor een album dat volgend jaar verschijnt.

ia 77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Joshua Redman tijdens het North Sea Jazz Festival 2015.
 (Foto: Joke Schot)

JOSHUA REDMAN KRIJGT EDISON OEUVERPRIJS

De Edison Stichting kent de Oeuvreprijs Jazz 2017 toe aan de Amerikaanse jazzsaxofonist Joshua Redman. De prijs wordt uitgereikt op 30 juni tijdens het Edison Jazz/World 2017-gala in het nieuwe Luxor Theater in Rotterdam. Bij de uitreiking speelt Redman enkele stukken met het New Rotterdams Jazz Orchestra.

“Zijn veelzijdige oeuvre en prachtige samenwerkingen met vele grootheden maakt dat deze saxofonist en componist de prijs verdient als geen ander”, aldus de jury. De Edison is de oudste muziekprijs in Nederland. De onderscheiding is te vergelijken met de Amerikaanse Grammy Award. De ceremonie rondom de uitreiking van de Edisons Jazz is onderdeel van het Rotterdamse festival North Sea Round Town, dat de twee weken voorafgaand aan het North Sea Jazz Festival plaatsvindt. De Edison-winnaar krijgt een bronzen beeld vervaardigd door beeldhouwer Pieter d’Hont.

NIEUWS

House of Jazz op losse schroeven

Het Berlijnse House of Jazz, een initiatief van trompettist Till Brönner, staat op losse schroeven. Het jazzpodium, waar Brönner al vijftien jaar over droomt, zou in de Alte Münze moeten komen en als hét jazzcentrum van de hoofdstad moeten gaan fungeren. De voormalige Berlijnse wethouder cultuur Tim Renner had al 12,5 miljoen euro in de begroting opgenomen, maar zijn opvolger Klaus Lederer, wethouder namens Die Linke, wil dat geld anders besteden. Hij wil de culturele basisinfrastructuur van de stad versterken en de Alte Münze als algemeen Kultur- und Kreativhaus inrichten. Daar kan de jazz onderdeel van uitmaken. Volgens Brönner hoeft het een het ander niet uit te sluiten. Naast het House of Jazz blijft er volgens hem genoeg ruimte in de Alte Münze over voor andere activiteiten.

Tampere Jazz Happening krijgt prijs

De EJA Award For Adventurous Programming gaat dit jaar naar de Tampere Jazz Happening. De organisatoren van dit Finse festival kregen hun onderscheiding op 28 april tijdens Jazzahead! in Bremen. Op dat evenement stond dit jaar de Finse jazz centraal. Het gelauwerde festival bestaat 35 jaar en onderscheidt zich volgens de jury door 'strong programming with a sharp and adventurous profile. Maintaining a familiar approach and strong links with the local community, it established itself as a world-class event and one of the most edgy jazz festivals around.' De EJA Award For Adventurous Programming wordt jaarlijks uitgereikt. In 2013 werd het Bimhuis (Amsterdam) met de Award bekroond. Het Europese Jazz Netwerk (EJA) is een samenwerkingsverband van promoters, media en podia.

PRIJZEN

Ack van Rooyen op North Sea Jazz 2015. (Foto: Joke Schot)

BLIJVEND APPLAUS PRIJS VOOR ACK VAN ROOYEN

Trompettist Ack van Rooyen (88) krijgt de Blijvend Applaus Prijs 2017, zo meldt Trouw op 21 april. Volgens de jury, met dit jaar onder anderen Ditmer Weertman en Bert Vuijsje, is Van Rooijen 'één van de beste Europese jazzmusici'. Van Rooyen ontvangt de prijs op 26 november in De Kleine Komedie in Amsterdam.

De Blijvend Applaus Prijs is een oeuvreprijs waarmee 'een oud-podiumkunstenaar wordt geëerd, voordat de vergetelheid dreigt toe te slaan'. Strikt genomen voldoet Ack van Rooyen niet aan dit criterium, hij treedt nog regelmatig op. Van Rooyen is de tweede jazzmusicus die de prijs ontvangt. Saxofonist Piet Noordijk ging hem in 2008 voor. Aan de prijs zijn een sculptuur en een bedrag van 5.000 euro verbonden. Eerdere laureaten waren onder anderen Jenny Arean, Peter Koelewijn en Paul van Vliet.

PODIA

RANDY WESTON OP FESTIVAL JAZZ MIDDELHEIM

Pianist Randy Weston, gitarist Bill Frisell en de Mingus Big Band zijn gecontracteerd voor het komende festival Jazz Middelheim. Het volledige programma wordt 2 mei bekendgemaakt. Jazz Middelheim, dit jaar van 3 tot en met 6 augustus, vindt plaats in het Antwerpse Park Den Brandt.

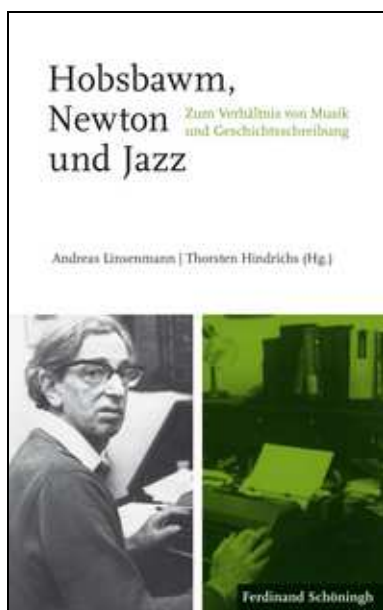
Randy Weston brengt een ode aan Thelonious Monk in het kader van Monk 100, Bill Frisell selecteert uit het oeuvre van John Lennon met 'All We Are Saying', en Mingus Big Band eert Charles Mingus. De 36ste editie van Jazz Middelheim vindt dit jaar iets eerder plaats dan voorgaande jaren, toen het voor medio augustus in de agenda stond.

Jazz Orchestra Concertgebouw biedt kijkje in de keuken

In vier thematische middagconcerten (21 mei, 11 juni, 8 oktober en 12 november) gaat het Jazz Orchestra of the Concertgebouw het publiek inzicht geven in het creatieve proces en het ontstaan van nieuwe muziek. Lucas De Man, in de rol van presentator, gaat het artistieke proces duiden en inzichtelijk maken. Ieder concert heeft een centraal thema dat terugkomt in de muziek, in interviews met de musici en in teksten van jonge opiniemakers, schrijvers en dichters. Plaats van handeling is de kapel van Hotel Arena in Amsterdam.

JAZZ OP PAPIER

FRANCIS NEWTON/FRANKIE NEWTON

Andreas Linsenmann en Thorsten Hindrichs (red.).
Hobsbawm, Newton und Jazz : zum Verhältnis von Musik und Geschichtsschreibung.
 Paderborn : Ferdinand Schöningh, 2016.
 208 pag.
 ISBN 978-3-506-78295-3 softc.
 Prijs 25 euro.

Hobsbawm koos zijn pseudoniem naar een favoriete trompettist van hem, de onfortuinlijke en wat ondergeschoven Frankie Newton (1906-1954). Mocht u meer over hem willen weten dan treft u het: bij Names & Numbers staat op stapel een tweede editie van 'Looking for Frankie'. Het biografisch aandeel van John Postgate is onveranderd, maar Bob Weirs discografie is aanzienlijk uitgebreid met materiaal van cluboptredens en privé-opnamen.

Inlichtingen: gehojazz@planet.nl

Jazzboeken waren beperkt verkrijgbaar en bovendien te duur voor een smalle beurs. Toen in 1961 dan ook 'The Jazz Scene' verscheen in een Penguin-uitvoering, haptten we meteen toe. De auteur was de Brit Francis Newton, medewerker van de New Statesman. Het bleek te gaan om een in heldere bewoordingen gestelde uiteenzetting over de oorsprong en de expansie van de jazzmuziek. De auteur was goed op de hoogte en verviel niet in lijsten van namen, muziekvoorbeelden en geromantiseerde, niet geverifieerde verhalen. Bovenal deed hij de boektitel gestand door ook buitenmuzikale aspecten te behandelen: de business, het publiek, de maatschappelijke positie van de musicus en de jazz als protest.

Het boek werd in verscheidene landen vertaald en enkele malen herdrukt - de laatste keer in 1989 (Londen) resp. 1993 (New York), aangevuld met latere opstellen. En toen bleek dat de schrijver de wereldvermaarde historicus Eric J. Hobsbawm was (1917-2012).

In 2013 werd in het Duitse Mainz een academisch congres gehouden over diens werk en in het bijzonder over de wijze waarop hij als historicus over muziek schreef. Anders gezegd: hoe tillen we een bevattelijk en goeddoordacht betoog naar een academisch niveau, inclusief het daarbij passende proza. De zeven destijds gehouden referaten zijn nu gebundeld met een gezamenlijke inleiding van twee redacteurs, waarin ze al aangeven hoe Hobsbawms gedachtegoed wordt ingebed in theorieën van musicologen en cultuurfilosofen:

"Zwar hatte [Guido] Adler selbst bereits 1919 in seiner methode der Musikgeschichte sein Historiografiekonzept [1885] erweitert und gefordert, 'die ganze Umgebung des Künstlers und des Werkes ist in Erwägung zu ziehen, die physischen, psychischen und allgemein kulturellen Um- und Zustände sind in ihren Verschlingungen zu verfolgen', und noch sechzig Jahre später rangen Carl Dahlhaus und Georg Knepler [beide 1977] um ein als je vernünftig angesehenes Konzept der Musikgeschichtsschreibung. Allein: Bewusst holzschnittartig [?] zugerichtet lässt sich das musikhistoriografische Prinzip des (vorgeblich 'objektiven') Schreibens entweder einer Werk- oder einer Komponistengeschichte noch bis in die Jetztzeit der deutschsprachigen 'historischen' Musikwissenschaft verfolgen [...]."

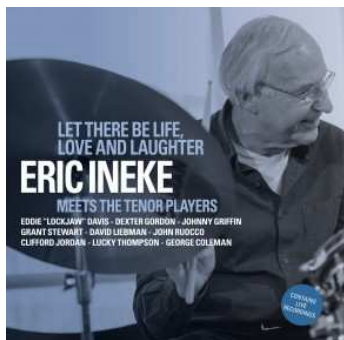
Daar laat ik het bij, op één punt na: protest - ik zou het liever 'verzet' willen noemen: je wilt iets niet, maar je zegt niet wat je dan wél wilt - is bij Hobsbawm hoofdzakelijk een maatschappelijke kwestie. Nu zijn jazz en verzet weliswaar altijd al natuurlijke partners geweest - denk ook aan de rol die jazz speelde tussen de verschillende generaties binnen het gezin of desnoods daarbuiten - maar in deze recente bundel krijgt het aspect wel overmatig veel aandacht. En bewegingen waarbij jazz expliciet als protestmuziek werd ingezet moesten in 1958 nog beginnen. Geef ik andermaal het woord aan de wijze Dan Morgenstern: "One can wax [hier: zich uitlaten] analytical or philosophical about jazz music - and it has been done, Lord knows, and at length - but in the end, all it boils down to is this: Some have got it, and some don't." Slaat dit op de muzikant zelf, het lijkt me ook van toepassing op het schrijven erover. Daarom: (her)lees eerst en vooral het oorspronkelijke boek.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

ERIC INEKE

Let There Be Life, Love And Laughter
Daybreak

Bezetting:

George Coleman, Eddie 'Lockjaw' Davis, Dexter Gordon, Johnny Griffin, Clifford Jordan, David Liebman, John Ruocco, Grant Stewart en Lucky Thompson (ts), Rob Agerbeek, Rob van Bavel, Rein de Graaff, Rob Madna (p), Marius Beets, Henk Haverhoek, Ruud Jacobs, Rob Langereis, Koos Serieuse, Eric Ineke (d).

Op 'Meets The Tenorplayers; Let There Be Life, Love And Laughter' hopt drummer Eric Ineke door de jaren heen (van 1968 tot 2014). Hij is te horen achter beroemde en beruchte tenoristen als George Coleman, Eddie 'Lockjaw' Davis, Dexter Gordon, Johnny Griffin en Clifford Jordan. Eens te meer is de cd een historisch document, omdat er een niet eerder uitgebrachte opname van pianist Rob Madna op staat. Gemaakt in Jazzclub B14 in Rotterdam op 22 november 1968. Madna is te beluisteren in 'Lady bird' bij Lucky Thompson. Die track staat niet op de dubbelaar 'Home Comin' van de tenorsaxofonist. Ineke heeft een gevarieerde verzamelaar samengesteld. De heren Johnny Griffin en Eddy 'Lockjaw' Davis komen los van elkaar aan de beurt. 'Lockjaw' speelt een zéér viriele 'Body and soul' en Griffin gaat in de Brouwershoeck in Leeuwarden als een snelheidsmonster door 'Wee'; met gillende en rokende banden! George Coleman knettert in 'Walkin' (opgenomen in Hothouse te Leiden). De opname met Dexter Gordon, 'Stablemates', kent u wellicht van Gordons elpee 'All Souls'. Ineke's maatje Dave Liebman neemt samen met John Ruocco de Kurt Weill-compositie 'Let there be life, love and laughter' voor zijn rekening. Op 'Bye bye blackbird' treedt Grant Stewart naar voren. Clifford Jordan speelt zijn eigen compositie 'Prayer to the people'. Met een bevlogen Koos Serieuse op bas. Meets The Tenorplayers; Let There Be Life, Love And Laughter' is een waardevolle verzameling legendarische tenoristen.

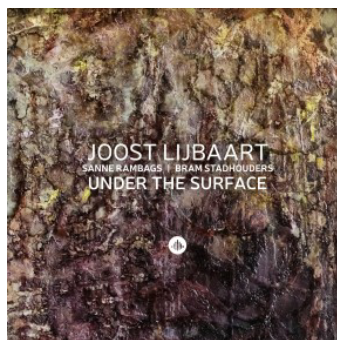
Hessel Fluitman

Een track van 'All Souls' met Dexter Gordon:
<https://www.youtube.com/watch?v=cigNO1pS0G8>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

JOOST LIJBAART

Under The Surface
Challenge

Bezetting:

Sanne Rambags (voc),
Bram Stadhouder (g, synth),
Joost Lijbaart (d).

Op 'Under The Surface' werken drie zeer zelfstandige muzikale persoonlijkheden samen. Alle drie hebben ze bewezen dat ze fors en/of extreem uit kunnen pakken, maar dat gebeurt op de cd op naam van drummer Joost Lijbaart niet opvallend. Ze zijn eerder bezig met luisteren naar elkaar en met elkaar aanvullen dan met schitteren op de voorgrond. Lijbaart bekende mij dat hij nog nooit zo weinig heeft gespeeld als op deze eigen productie! Ondanks het feit dat hij een zeer uitgebreid instrumentarium tot zijn beschikking had. Ook gitarist Bram Stadhouders overheerst niet. Hij gaat volkomen in het geheel op. Sanne Rambags is de jongste van de drie: ze is nog maar nauwelijks afgestudeerd en zong bij het Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Martin Fondse. Niet zelden deed ze dat woordloos en zonder zichzelf te ontzien. Hier hoor je het andere uiterste van haar mogelijkheden, die met woorden als intens, luisterend, geconcentreerd, coöperatief, spaarzaam, samenwerkend zijn te typeren. Ze zoekt als het ware naar de inhoud van de stilte. Dat is trouwens de grondhouding van alle drie. Wat je op 'Under The Surface' hoort is een gestolde versie van wat vrijwel geheel is geïmproviseerd. Live gebruiken de drie de uitgangspunten van de stukken alsof ze dat voor het eerst doen. Ze hebben de lef om zich blanco op te stellen en samen al improviserend iets oorspronkelijks te creëren. Ook op de cd hoor je het tegenovergestelde van cliché. Hun muziek is dwingend, oorspronkelijk en fascinerend.

Hessel Fluitman

Bekijk het trio hier live:
<https://www.youtube.com/watch?v=D3rNjwnUKDE>

JASPER SOMSEN TRIO
A New Episode In Life pt. 1
Challenge Records

Bezetting:

Jean-Michel Pilc (p),
 Jasper Somsen (b),
 André Ceccarelli (d).

Bij een pianotrio dat geleid wordt door een bassist, is het altijd de vraag welke rol de leider neemt. Staat de plaat vol bassolo's? Staat hij (figuurlijk) op de achtergrond? Of is het een echte 'basplaat'? Jasper Somsen levert met 'A New Episode In Life Pt 1' een klasse-pianotrioalbum af. Hij is niet alleen de schrijver van alle composities, hij bracht ook zeer sterke muzikale karakters bij elkaar. Het resultaat is een krachtig Europees trio van internationale klasse. Somsen speelt vaak met de Italiaanse pianist Enrico Pieranunzi. Vandaar dat de cd opent met 'Beneath the surface (for Enrico)'. En inderdaad, de Franse pianist Jean-Michel Pilc lijkt daar als twee druppels water op hem. Hij bezit een excentrieke stijl: met jubelende, huppelende dissonanten, energiek, organisch, wendbaar, speels, contrastrijk en nét niet provocerend: kostelijk!

Somsen en de Franse drummer André Ceccarelli speelden al eerder samen met Enrico Pieranunzi. Ceccarelli is een uiterst transparant spelende drummer die precies weet waar accenten aan te brengen.

Somsen zorgde voor aansprekende, doordachte composities en op zijn meer dan 125 jaar oude bas reguleert hij de energie van het trio heel weloverwogen. Slechts af en toe soleert hij en soms strijkt hij op dat prachtige, oude instrument, zoals in het spannende 'Parallel reality'. De bassist levert zoals gezegd hiermee een zorgvuldig gemaakte cd af die de aandacht van de luisteraar aantrekt als een magneet. Als hoestekst zijn korte gedichten van pianist/componist John Beasley bij elke compositie geplaatst. Het album is in slechts één dag opgenomen, terwijl het deel dat in de herfst van 2017 uitkomt, 'Pt.2', in slechts zes uur is opgenomen. Dat belooft wat!

Peter J. Kortens

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=atoJXwwcXAI>

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT
(Deel 1: 1917 – 1942)

1917

Dixie Jass Band One Step
 Original Dixieland Jazz Band

1921

Carolina Shout
 James P. Johnson

1923

Dippermouth Blues
 King Oliver

1924

Copenhagen
 Fletcher Henderson

1926

King Porter Stomp
 Jelly Roll Morton

1927

Singin' The Blues
 Bix Beiderbecke
 Honky Tonk Train Blues
 Meade Lux Lewis

1928

West End Blues
 Louis Armstrong
 The Mooche
 Duke Ellington

1929

Ain't Misbehaving
 Fats Waller

1932

Shag
 Sidney Bechet

1933

Tiger Rag
 Art Tatum

1934

Rhythm Is Our Business
 Jimmie Lunceford

1936

Oh! Lady Be Good
 Lester Young

1937

One O'clock Jump
 Count Basie

1938

Sing, Sing, Sing
 Benny Goodman

1939

Sweet Lorraine
 Nat King Cole
 Body And Soul
 Coleman Hawkins

1940

Nuages
 Django Reinhardt

1941

Solo Flight
 Charlie Christian

1942

Flying Home
 Lionel Hampton

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse magazine Jazz maakten een lijst van honderd markante opnamen die in de loop van die jaren werden uitgebracht.
 Bron: Jazz Magazine, maart 2017.

BRAM WEIJTERS & CHAD MCCULLOUGH
Feather
 Monks and Thieves/Ears and Eyes Records

Bezetting:

Chad McCullough (tp),
 Bram Weijters
 (p, Wurlitzer, Rhodes, Moog Synth).

Pianist Bram Weijters en trompettist Chad McCullough spelen al sinds 2009 regelmatig samen. Dat de een in België woont en de ander in de VS, doet aan hun samenwerking weinig af. Ze spelen meestal in kwartetsetting - met Piet Verbist op contrabas en John Bishop op drums - maar eveneens als duo. Dat doen ze ook op 'Feathers'. Door het ontbreken van een groove, meandert hun muziek alle kanten op, zo lijkt het. Al ligt nog wel zoveel vast, dat ze zich veilig weten in hun zelf geschapen universum. Weijters en McCullough luisteren goed naar elkaar. Hun spel is daardoor goed op elkaar afgestemd, niet zozeer voorzichtiger. Ze raken niet verstrikt in sensatie, hard of snel. Ze spelen eerder poëtisch.

In eerste instantie denk je soms dat Chad McCullough op een lage dwarsfluit speelt, maar het is zijn trompet die hij met veel gevoel en warmte bespeelt. Wat dit betreft is hij te vergelijken met Eric Vloeimans. Natuurlijk speelt McCullough op zijn volstrekt eigen manier, daarvoor is hij een improvisator. Bram Weijters gebruikt diverse toetsinstrumenten, waardoor het klankbeeld regelmatig van akoestisch naar elektronisch verschuift. Zo heeft hij ook de mogelijkheid om een baslijn in te voegen. Dat geeft de luisteraar houvast en de muziek een mooi fundament.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<https://www.youtube.com/watch?v=-ihUb5KnXkw>

WHEELS
Souletude
 El Negocito

Bezetting:

Mathias Van de Wiele (g, althoorn),
 Manolo Cabras (bg, elektronica),
 Jakob Warmenbol (d, perc).

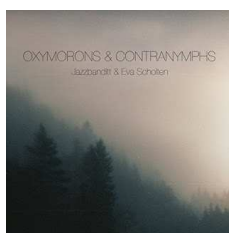
Het heeft even geduurd, maar na een dikke vijf jaar is er dan eindelijk een echt album van het Belgische trio Wheels. Er stonden al wel twee ep's op het conto van gitarist Mathias Van de Wiele, bassist Manolo Cabras en drummer Jakob Warmenbol, maar van een volwaardige cd was het nog niet gekomen. 'Souletude' is een fijn eclectisch mengsel dat goed aansluit op het werk van Moker, de andere band van Van de Wiele. Daar horen we hem al met gemak wisselen tussen rauw rockspel en verfijnde kamerjazz. En net als die grotere groep is ook Wheels een collectief. Soms roept dat associaties op met het trio van James Blood Ulmer (zoals in de opener, 'Keep on rollin'), waar alles strak en hecht boven op elkaar zit. Maar Wheels kan ook klinken als een verrassend improtrio, vooral wanneer Van de Wiele zijn gitaar verruilt voor de althoorn. Tussen de composities van de gitarist en de bassist en de vrije improvisaties door horen we ook nog een eigengereide interpretatie van Thelonious Monks ode aan zijn vrouw, 'Crepuscle with Nellie'.

Herman te Loo

Hier is de openingstrack in beeld:

<https://youtu.be/dtkm3J9ocWY>

JAZZBANDITT & EVA SCHOLTEN
Oxymorons & Contranymphs (Hotclub Records)

Op 'Oxymorons & Contranymphs' staat een aparte combinatie: de Nederlandse scattende zangeres Eva Scholten met het Noorse gipsytrio Jazzbanditt, dat bestaat uit twee gitaristen en een bassist. Scholten kent u misschien van haar eigen groep Eva Sur Seine, waarmee ze al op de grootste 'Django-podia' stond. De eerste zes stukken van de cd zijn standards. De tweede helft bestaat uit eigen composities van Jazzbanditt. Ze serveren een mix van Noorse folk en improvisatie. Dan swingt het niet met een strak vier-in-de-maat-spelende gitarist, maar wordt er een spanningsboog opgebouwd met accenten, versnellingen en wat dies meer zij. Hun eigen hedendaagse jazz, kortom. Voor wie openstaat voor avontuur.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=8VrP56Z7JPk>

HANNA PAULSBERG CONCEPT
Eastern Smiles (Odin)

Hanna Paulsberg Concept roept bij eerste beluistering herinneringen op aan een mix van het basale spel van Sonny Rollins en het begin-jaren-zestig-John-Coltrane-Kwartet. Leider Paulsberg speelt vooral in de lagere regionen van haar tenor. Dat doet ze met rust en overwicht: Het zijn dan ook haar composities die worden gespeeld. Door die rust en de herhalingen krijgt haar spel een zekere hypnotiserende werking. In 'A hundred years' hoor je in de verte Coltrane's 'Love supreme' in haar solo terug. Ze houdt evenwel haar eigen compositie goed in het oog. Het begeleidende trio speelt redelijk vrij. Ze spreiden een ideaal geluidsbedje voor Paulsberg, zodat haar spel zich zonder veel weerstand kan ontwikkelen.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:
https://www.youtube.com/watch?v=GaWDZt8k_IM

ROHEY
A Million Things (Jazzland)

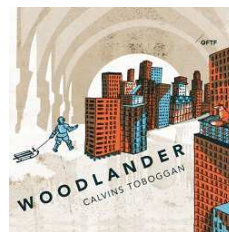

Rohey is een jonge Noorse groep met een indrukwekkende toetsenist (Ivan Blomqvist) en een sterke stem (Rohey Taalah). De leden troffen elkaar drie jaar geleden voor het eerst als jaargenoten op de universiteit van Trondheim. Rohey betekent in het Arabisch 'Mijn ziel'. De stem van de zangeres heeft iets weg van die van Amy Winehouse. Het trio funkt en 'groovert' onweerstaanbaar. Elke song staat. Zangeres Rohey Taalah weet zich in dat geluid goed staande te houden. Omdat de stukken veelal in hetzelfde tempo worden gespeeld, is het jazzgehalte van de muziek niet overal even hoog.

Hessel Fluitman

Beluister een track van de cd:
<https://www.youtube.com/watch?v=wuEMk7k9nBE>

WOODLANDER
Calvins Toboggan (QFTF)

Woodlander is een Zwitsers trio met de onorthodoxe samenstelling van trompet (Mats Spillmann), toetsen (Luzius Schuler) en slagwerk (Jonas Tuther). De pianist is de voorman van het trio. Van hem zijn de stukken op 'Calvins Toboggan'. De combinatie piano annex harmonium met de trompet komt vrij kaal over: heel onorthodox. De warmte van bijvoorbeeld een cello en een accordeon, zoals bij trompettist Eric Vloeimans soms, mis je hier wel een beetje. De stukken worden statig gespeeld. Dat is iets anders dan statisch. Ze worden ook redelijk recht gespeeld. Het swingt niet echt, terwijl de met mate toegepaste spanningsboog je ook niet naar het puntje van je stoel doet schuiven.

Hessel Fluitman

Beluister hier het titelnummer:
<http://bit.ly/2oG0Mmd>

JAZZ OP DE PLANKEN

SHIRMA ROUSE & HKU BIG BAND

Datum en plaats:

23 april 2017,
Jazz Factory, Verkadefabriek,
Den Bosch.

De Verkadefabriek was zondagmiddag niet alleen uitverkocht maar er zat ook een ander publiek dan gewoonlijk. Sinds soulzangeres Shirma Rouse een regelmatige gast is in het televisieprogramma De Wereld Draait Door boort ze een nieuw publiek aan. Ik kon me daarom niet aan de indruk onttrekken dat velen kwamen om haar Aretha Franklin-repertoire te horen. Het liep anders.

Als jazz-zangeres liet Shirma Rouse met overtuiging een nog vrijwel onontdekte kant van haar talent horen.

De HKU Big Band van studenten van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) moeten twee keer per jaar een project van de grond krijgen. De band onder leiding van trombonist Ilja Reijngoud had het idee om voor hun project Shirma Rouse uit te nodigen. Het blijft een schoolproject, wat betekende dat slechts twee keer werd opgetreden, eerst in Tivoli (Utrecht) en daarna in de Verkadefabriek. Het betekende ook dat Shirma Rouse als jazz-zangeres optrad en de soul pas aan het eind van de tweede set te horen was. Teleurstelling bij het publiek zou je denken, maar daar was geen sprake van.

Dat is vooral de verdienste van Shirma, die een nog vrijwel onontdekte kant van haar talent liet horen, en dat zo overtuigend deed dat niemand morde toen ze de gevoelige ballad 'For all we know' inzette, omlijst door een prachtige trombonesolo van Reijngoud in de beste traditie van Tommy Dorsey.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Shirma Rouse. (Foto: Tom Beetz)

Shirma Rouse met Ilja Reijngoud, trombonist en leider van de HKU Big Band. (Foto: Tom Beetz)

Daarna toonde Shirma Rouse haar veelzijdigheid met een stukje scat in 'Bye bye blackbird'. Niemand zeurde om soul, en iedereen ging uit blijdschap meeswingen. De bigband, leerlingen nog, herbergt veel talent waar we zeker nog van zullen horen. Shirma Rouse genoot zichtbaar van de jongelui die de weg nog moeten bewandelen waarop zij al zo'n eind is gekomen. En dan is het toch gek dat we haar zo weinig jazz horen zingen. Ze vertelde na afloop dat ze groot is geworden met gospel in de kerk maar zich altijd een jazz-zangeres heeft gevoeld. Dat ze dat gevoel kan omzetten in daden die er niet om liegen heeft ze nu bewezen. Te hopen is dat we haar vaker op deze manier kunnen horen. Dat ze op het einde haar geweldige stem inzette voor Aretha Franklins hit 'Think' en de Stones'-stamper 'Satisfaction' maakte het feest er alleen maar completer op.

Tom Beetz

NEW COOL COLLECTIVE

Bezetting:

David Rockefeller (tp, flh, tb),
Benjamin Herman (as, ts),
Willem Friede (fender, synth),
Paul Willemsen (g),
Lesley Lopez (el.b),
Joost Kroon (d, perc),
Jos de Haas, Frank van Dok (perc).

Datum en plaats:

14 april 2017,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Het New Cool is een flexibel 'collective'. 'U vraagt en wij draaien' is het motto van de heren. In een pophol walst dit hofje als een tank in een noodtempo over het publiek. Nietsontziend en feilloos, met pop van de bovenste plank. Op een jazzpodium meet het zich een andere outfit aan en speelt het jazz van het zuiverste water. Wel met allerlei invloeden, maar de doorgewinterde leden weten precies wat wel en niet kan. Dat is natuurlijk niet raar, want ze zijn tenslotte al sinds 1993 operationeel en ooit begonnen als dansband. Om de jeugd in beweging te krijgen, werd met de voorkeur van de jongeren rekening gehouden: soul, jazz, latin en nineties vibes. De jaren negentig-cd's van de groep getuigen hiervan.

Na vierentwintig jaar kent het New Cool Collective de klappen van de zweep en zorgt het aan de verwachtingen te voldoen. Ze spelen bekende kost, maar nog steeds sterke muziek. Veel stukken van hun cd 'Electric Monkey Sessions' (2014) stonden op het programma. Muziek die redelijk rustig is en werd beïnvloed door avonturen van de groep in Senegal.

Muziek die een beetje lui en ritmisch is. Ook werden we getrakteerd op een paar stukken die op de nieuwe cd van de groep komen te staan. Een cd die één dezer dagen wordt opgenomen. Toen hoorde je muziek waarin nog geen automatismen waren geslopen.

En oh ja. Er was weer een nieuwe gitarist. Rory Ronde was met zanger Wouter Hamel op een Aziatische tournee en werd vervangen door pop- en soulgitarist Paul Willemsen. Hij stal de show met een lekker ouderwets jaren-vijftig-rock 'n roll-geluid. Een ouwe rocker dus, maar een prima vervanger.

Hessel Fluitman

DON MENZA

JAZZ IN BEELD

Tenorsaxofonist **Don Menza** (1936) speelde begin jaren zestig in het orkest van Maynard Ferguson. Na een blauwe maandag bij Stan Kenton verkaste hij van 1964 tot 1968 naar Duitsland. Terug in de VS trad hij toe tot de Buddy Rich Big Band. Ook werkte hij met Elvin Jones en Louie Bellson. Op 19 april was Menza met zijn kwartet te gast in Jazz Club Jacques Pelzer in Luik. Zijn landgenoot **Darryl Hall** begeleidde hem op bas. **(Foto's: Jean Schoubs)**

TRANSITION FESTIVAL

Datum en plaats:

8 april 2017,
TivoliVredenburg, Utrecht.

De tweede editie van het Transition-festival was opnieuw een aantrekkelijke showcase van eigentijdse jazz en impro. Naast gevestigde namen was er veel ruimte voor jong talent, Nederlandse acts en avant-garde. Het aanbod van 31 concerten gaf de nodige keuzestress. TivoliVredenburg, geopend in 2014, omvat vijf prachtige zalen met ruime foyers en biedt een ruimtelijke ambiance. De routing in het kolossale gebouw heeft echter veel gelijkenis met een labyrint. In festivalsetting is dat een beproeving voor het publiek, want de zalen stromen steevast snel vol waardoor er regelmatig moest worden uitgeweken naar een alternatief concert dat verdiepingen hoger of lager plaatsvond. Ook een aantal vertragingen ging ten koste van de luistertijd. Los van deze ongemakjes, verliep Transition in een uitermate ontspannen sfeer.

Transition werd geopend door het **Metropole Orkest**, met gastoptredens van gitarist **Reinier Baas** en saxofonist **Ben van Gelder**. Als een hecht tandem voegden Baas en Van Gelder zich naar de mores van het gelauwerde orkest. In fascinerende arrangementen, waarin kleur en contrast bewegen als een eclectische caleidoscoop, kregen hun saxofoon- en gitaarsolo's extra dimensies. De door programmeurs van de Nederlandse jazzpodia samengestelde Young VIPs-tour was present met de vooruitstrevende formaties **Okabe Family** en **Xavi Torres** Trio. Okabe maakte een breed gebaar met een mooi uitgebalanceerd kwartet. Hij presenteerde zich als een altsaxofonist met een verfijnde expressie. Zijn lyrische spel is onopgesmukt en helder. Afgelopen zomer won het Xavi Torres Trio de Sena Dutch Jazz Competition. De muziek van dit hecht samenwerkende trio intrigeerde. Sprankelende melodieën werden gebed in gelaagde arrangementen. Torres trio onderscheidde zich met een herkenbare eigen stijl. De Afro-Amerikaanse **Somi** gaf een verrassend optreden. De hartenklop van Afrika is duidelijk terug te horen in haar muziek. Haar zang en performance zijn onbevangen en expressief. Via gospel en afro-ritmes bracht Somi indrukwekkende [...vervolg op de volgende pagina](#)

Young Vip Genzo Okabe. (Foto: Joke Schot)

Genzo Okabe is een altsaxofonist met een verfijnde expressie, lyrisch spel en een mooi uitgebalanceerd kwartet.

De zalen stroomden regelmatig snel vol. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG VERSLAG TRANSITION

eigen songs. Pianist Toru Dodo ontpopte zich als haar ideale begeleider.

De muziek van contrabassist en zanger **Miles Mosley** en zijn kwintet is veelzijdig en boeide bij vlagen. Grootse ambities, spontaniteit en virtuositeit gingen hand in hand met spierballenvertoon en een drang naar extase. Een drang naar steeds extremere hoogtepunten is een 'manco' dat steeds vaker opduikt in hedendaagse muziekstromingen. Expansie die de muzikale zeggingskracht nodeloos schaadt.

De muzikale aanpak van de Japanse pianist **Masayuki 'Bigyuki' Hirano** is ingenieus en verfrissend. Met zijn trio maakte hij weidse collages waarin verblijvend veel gebeurde, terwijl vormvastheid toch leidend blijft. Zijn 'soundscapes', doordrenkt met humor, waren oorstrelend, vervreemdend en verwarrend. Bigyuki put uit vele genres, die hij combineert met elektronica en verrassende effecten.

Het concert van de Armeense pianist **Tigran Hamasyan** was een hoogtepunt van het festival. Hij betoverde de zaal met schoonheid en verstillend. Met zijn pianospel en geavanceerde composities schiep hij een universum waarin hij de essentie van muziek samenbalde in eenvoud. Zijn onnavolgbaar virtuoze spel vulde hij aan met verfijnde ritmische patronen die hij verrijkte met etherische vocalises.

Het trio, een ensemble van drie samenwerkende individuen, biedt een compromisloos perspectief. Als solist of als volger kies je binnen dat hechte verband voor symbiose of vrijheid. Tegenstellingen die elkaar niet kunnen uitsluiten omdat ze beide nodig zijn. **Steve Coleman** stuurde zijn Reflex trio met heldere frasen. De poëzie in zijn vrije spel was complementair aan dat van bassist Anthony Tidd en drummer Sean Rickman.

Mulatu Astatke put uit de (oer)bronnen van de Afro-Amerikaanse muziek, die hij omvormt tot een exotische sfeer met een mysterieuze onderlaag. De solisten in zijn ensemble fungeren als satellieten die eigen verhaallijnen inbrengen. Zo ontstaat een geschakeerd geheel dat Astatke alert naar nieuwe bestemmingen leidt. Astatke speelde geïnspireerd.

Thundercat, uitbundig uitgedost, bracht een bizarre pastiche en ging geniaal over de top. De band heeft een buitengewoon [...vervolg op de volgende pagina](#)

Pianist Masayuki 'Bigyuki' Hirano. (Foto: Joke Schot)

Pianist Tigran Hamasyan. (Foto: Joke Schot)

Het concert van de Armeense pianist Tigran Hamasyan was een hoogtepunt van het festival. Hij betoverde de zaal met schoonheid en verstillend.

De vader van de Ethio-jazz Mulatu Astatke. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG VERSLAG TRANSITION

originele aanpak die je gelijktijdig op het verkeerde been zet en onderhoudend bij de les houdt. Deze aanpak bleek echter al snel eentonig en hield de aandacht niet lang vast.

De Britse zangeres **ALA.NI** is een performer pur sang. In haar uitdagende act combineert ze vocale hartstocht en acteertalent. In het contact met het publiek creëerde ze de intimiteit van een nachtclub. Ze zingt nostalgische liedjes, slechts begeleid door harp en gitaar. ALA.NI heeft een feilloos gevoel voor theater en bracht smaakvol repertoire vanuit een eigenzinnige invalshoek.

De namen van saxofonist **Branford Marsalis** en zanger **Kurt Elling** zijn tot en met gevestigd. In de aankondiging werd gemeld dat met hun samenwerking een langgekoesterde wens in vervulling gaat. Op het podium bleven de vedetten ver van elkaar verwijderd. Chemie ontbrak en de performance dreef op routine. Ieder vertoonde zijn kunsten vanuit een weinig inspirerende comfortzone. De wedloop naar extase dreef de sterren doelloos over de top en verhulde iedere poging om werkelijk te schitteren.

Ook **José James** stelde teleur. Een solo-optreden met alleen een drummer lijkt een boeiende optie. De toeschouwer kwam echter bedrogen uit toen bleek dat er allesoverheersende elektronica werd ingezet. De sound bevatte boeiende uitgangspunten, maar de melodische uitwerking was vaag. Ondanks zijn onweerstaanbare stemgeluid, gaf James een weinig inspirerend concert.

De Franse saxofonist **Guillaume Perret** gaf een verrassend soloconcert. Hij maakte gebruik van een ingenieuze installatie waarmee tien saxofoons worden aangedreven. Daarnaast maakte hij gebruik van lichteffecten. Resultaat was een bijzondere constellatie vol experimenteerdrijf, vrijheid en avant-garde.

Dans Dans is weer zo'n typisch Vlaams bandje dat veel theater en understatement door haar muziek mengt. Laat op de avond zorgde het trio voor goed gedoedeerde opschudding en amusement. Underground jazz met urban invloeden, filmische lyriek en extravagante dansmuziek werden samengevoegd tot een smeugig geheel.

Roland Huguenin

JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE
JAZZFLITS HOUDT U OP DE HOOGTE

Saxofonist Guillaume Perret. (Foto: Joke Schot)

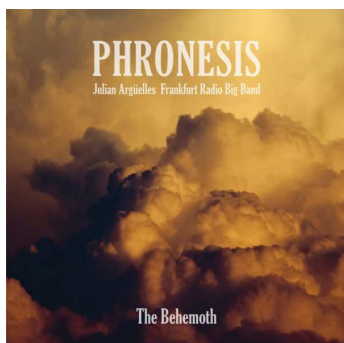
Chemie ontbrak bij de combinatie Branford Marsalis en Kurt Elling. De performance dreef op louter routine.

Saxofonist Branford Marsalis met zanger Kurt Elling. (Foto: Joke Schot)

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 25 april 2017

1 Phronesis

The Behemoth (Edition Records)

2 Hank Mobley

To One So Sweet Stay That Way (NJA)

3 Makaya McCraven

In The Moment (Int Anthem Recordings)

4 Louis Sclavis

Asian Field Variations (ECM)

5 Kneebody

Anti-Hero (Motema)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER

1 Tim Armacist

Time Being (Whirlwind)

Tenorgigant met de ritmesectie van saxofonist Branford Marsalis (Robert Hurst (b) en Jeff 'Tain' Watts (d)), aangevuld met pianist Dave Kikoski.

2 Chris Potter

The Dreamer Is The Dream (ECM)

Weer een waanzinnige ECM-release van saxofonist Potter met pianist David Virellis, bassist Joe Martin en Marcus Gilmore op drums.

3 Eric Ineke

Let There Be Life, Love And Laughter (Daybreak)

Een van Nederlands meest gewaardeerde jazzdrummers werd dit jaar zeventig. Ter gelegenheid hiervan is er nu deze live-cd met als ondertitel 'Meets The Tenor Players', met onder anderen Eddie Davis, Dexter Gordon, Johnny Griffin, Dave Liebman.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook
www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

OVERLEDEN

Allan Holdsworth, 16 april 2017 (70)

Britse gitarist. Haalde zijn eerste roem in de jaren zeventig in de band Soft Machine. Daarna maakte hij deel uit van progrock- en jazzrockbands als Gong, UK en Tony Williams' Lifetime. Reisde op en neer tussen de UK en US. Leidde vanaf de jaren tachtig ook eigen groepen. Voor het label MoonJune nam hij een aantal jaren geleden nog een tribute aan de legendarische drummer op: 'Blues For Tony'. Het Amerikaanse label is al enige tijd bezig om oude albums van Holdsworth opnieuw uit te brengen en hem weer onder de aandacht te brengen. Want ondanks zijn relatieve onbekendheid is hij voor veel collega's van belangrijke invloed. Zijn blazerachtige lijnen maken zijn spel namelijk onmiddellijk herkenbaar.

(htl/jjm)

Linda Hopkins, 10 april 2017 (92)

Geboren in New Orleans als dochter van een predikant als Melinda Helen Matthews. Zong vanaf het begin zowel blues als gospel. Verving in 1951 Little Esther in de band van Johnny Otis en kreeg van haar toen pas haar artiestennaam. Had in 1975 veel succes met haar eigen show Me and Bessie [Smith]. Daarna volgden optredens in meerdere musicals, ook in Europa.

Hugh Brodie, begin april 2017 (84)

Amerikaanse tenorist. Speelde afwisselend in de trant van de beoefenaars van free jazz, bop, funk and smooth jazz. Maakte in de jaren tachtig een paar platen voor Cadence Jazz. (jjm)

100 JAAR JAZZ OP DE PLAAT

(Deel 2: 1945 – 1954)

1945

Salt Peanuts
Dizzy Gillespie

1947

Humph
Thelonious Monk

1948

Lady Bird
Fats Navarro
Parker's Mood
Charlie Parker
Early Autumn
Woody Herman

1949

Sound-Lee
Lee Konitz

1951

Un Poco Loco
Bud Powell

1951

City Of Glass
Stan Kenton

1952

Bernie's Tune
Gerry Mulligan

1954

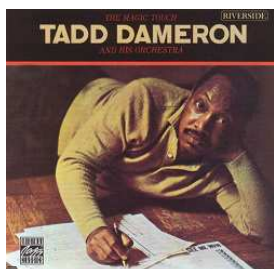
Misty
Erroll Garner
Joy Spring
Clifford Brown

In 2017 is het honderd jaar geleden dat de eerste jazzplaat werd gemaakt. De medewerkers van het Franse magazine Jazz maakten een lijst van honderd markante opnamen die in de loop van die jaren werden uitgebracht. Bron: Jazz Magazine, maart 2017.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

TADD DAMERON ORCHESTRA The Magic Touch Riverside

Tadd Dameron was pianist in de begintijd van de bebop. Hij speelde met onder anderen de legendarische trompettist Fats Navarro; het grote voorbeeld van Clifford Brown en alle trompettisten na hem. In die tijd arrangeerde Dameron voor trompettist Dizzy Gillespie en zangeres Sarah Vaughan. In de jaren vijftig speelden drugs hem parten waardoor hij jaren in de gevangenis zat en in de Staatskliniek in Lexington. Daar schreef hij wonderschone bigbandcomposities en -arrangementen. Een aantal van deze composities staat op 'The Magic Touch'. Dameron stierf in 1965 aan kanker. Zijn tastbare nalatenschap is klein. Zijn bekendste opnamen zijn met zijn band met Fats Navarro (uit 1948-1949), 'Fontainebleau' en 'Mating Call' (met John Coltrane) uit 1956, en 'The Magic Touch'. Door de opstelling van de microfoons tijdens de opname van dit album, lijkt het alsof je de muziek in een zaal beluistert. Het album, dat op 27 februari 1962 werd opgenomen, klinkt daardoor wat gedateerd. Dus moeten we wat dat betreft tolerant zijn voor deze plaat. Die werd opgenomen met een 'all star'-nonet: Clark Terry (tp), Jimmy Cleveland (tb) Jerry Dodgion, Jerome Richardson, Johnnie Griffin, Tate Houston (sax en/of fl), Bill Evans (p), Ron Carter (b) en Philly Joe Jones (d). Op een paar nummers doen Charlie Shavers en Ernie Royal (tp), Britt Woodman (tb), Julius Watkins (hoorn), Leo Wright (sax) mee. Barbara Winfield zong het onsterfelijke 'If you could see me now' en 'You're a joy'. 'Look, stop and listen' was de fenomenale feature voor Philly Joe. Alle stukken zijn gracieus. De secties kregen prachtige 'voicings' mee, als een ideale koffiemelange. De solo's evenaren de schoonheid van de arrangementen.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

FESTIVALS MEI EN JUNI

Joris Roelofs, hier op het North Sea Jazz Festival 2016, speelt op het festival Trommel in een duo met drummer Han Bennink. (Foto: Joke Schot)

THE PRESENT IS PRESENT

Diverse locaties, Amsterdam

12 tot en met 19 mei 2017

(www.presentsoundsamsterdam.nl)

Met onder anderen: Native Speaker, Uldis Vitols Sextet, Felicity Provan 5tet, Native Aliens, Xavier Pamplona Ensemble, Oene van Geel.

Op The Present is Present presenteren de nieuwste bands van de impro-scene zich in onder meer het Bimhuis, Pintotronics, MD301, Zaal 100, Splendor, De Tanker, OCCII, Space is the Place en De Ruimte, en tijdens een fietstocht met concerten in de openbare ruimte.

CROSSCURRENTS FESTIVAL

Sphinxkwartier, Maastricht

13 mei 2017

(<http://crosscurrents.nl/>)

Met onder anderen: Jacob Collier, Neil Cowley Trio, Jungle by Night, Stuff, bands van het Conservatorium Maastricht Jazz Department, BABS en Just Another Foundry.

RSL JAZZ FESTIVAL

Hanekop, Roeselare

13 en 14 mei 2017

(<http://www.roeselarejazzfestival.be/>)

Met onder anderen: Yaron Herman, Yussef Kamaal, BLOW trio, Bram De Looze & Robin Verheyen en Karibu Orchestra.

TROMMEL

Jazzkerk, Aartswoud

3 juni 2017

(<https://www.trommelfestival.nl/>)

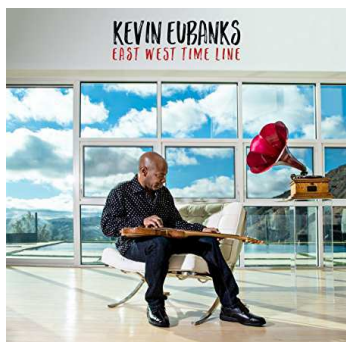
Met onder anderen: Jochen Rueckert, Han Bennink, Martijn Vink, Joris Roelofs en Joost Patocka.

JAZZHELDEN.NL

Wilt u meer weten over de geschiedenis van de Nederlandse jazz? Dan is de website **Jazzhelden.nl** een niet te missen bron van informatie. Het verhaal wordt grotendeels verteld door middel van gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn zo'n honderd portretten gemaakt, maar het aantal groeit gestaag. **Jazzhelden.nl** is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief (NJA): (<http://www.jazzhelden.nl>)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 24 april 2017

- 1 **Kevin Eubanks**
East West Time Line (Mack Avenue)
- 2 **Heads Of State**
Four In One (Smoke Sessions)
- 3 **Joey DeFrancesco**
+ **The People Project**
Freedom (Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

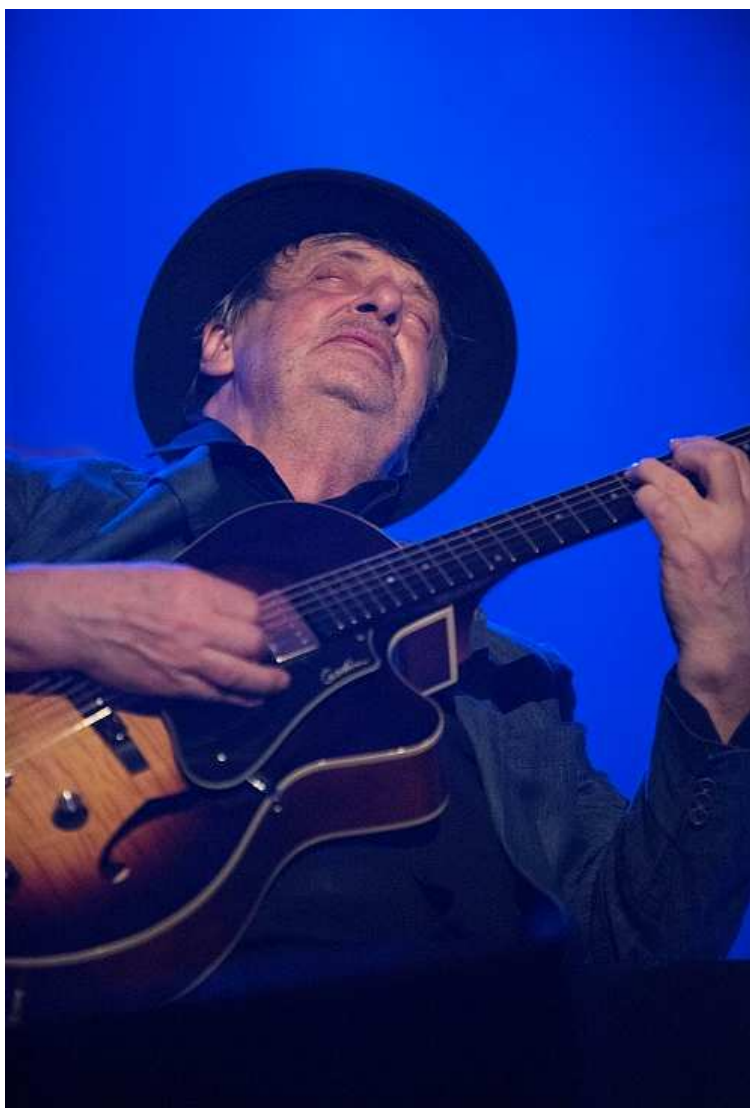
COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot, Jean Schoubs. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

la77
JazzFlits

NAMUR JAZZ FESTIVAL

JAZZ IN BEELD

Op 14 en 15 april vond in Namen (Jambes) voor de tweede keer het Confluent Jazz Festival plaats. Een van de grote namen op het affiche was gitarist **Philip Catherine**. Met zijn kwartet trad hij de eerste avond op. Als lid van het Delta Kwartet van pianist Igor Gehenot was die avond ook trompettist **Alex Tassel** van de partij. De foto's op deze pagina zijn van **Jean Schoubs**.

De Belgische zangeres **Tutu Puoane** toert met een project rond zangeres-componiste Joni Mitchell. Ze doet dit in het gezelschap van saxofoniste **Tineke Postma**. Ook bassist **Clemens van der Feen**, pianist Ewout Pierreux en drummer Jasper van Hulten vergezellen haar. Op 15 april stond een optreden in De Muze in Heusden-Zolder op het programma. **Jean Schoubs** was erbij en maakte de foto's op deze en de volgende pagina's.

